

DIUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 16,2-4.12-15)

En aquells dies, tota la comunitat del poble d'Israel murmurà en el desert contra Moisès i Aharon. El poble d'Israel els deia: «Tant de bo la mà del Senyor ens hagués fet morir tots al país d'Egipte, quan encara sèiem al voltant de les olles de carn i menjàvem tant de pa com volíem. Ens heu fet sortir cap aquest desert perquè tot aquest poble mori de fam». El Senyor digué a Moisès: «Mira, jo us faré ploure pa del cel. Que tothom surti cada dia a recollir-ne, però només el que necessiten per a aquell dia. Vull veure si compleixen o no el que jo els mando. He sentit aquestes murmurations del poble d'Israel. Digue'ls, doncs: Aquest vespre menjareu carn, demà al matí tant de pa com voldreu, i sabreu que jo, el Senyor, sóc el vostre Déu». Aquell vespre, doncs, arribà un vol de guatlles que cobrí el campament, i l'endemà al matí, tot el campament era ple de rosada. Quan la rosada s'esvaí, quedà per tot el desert una cosa granulada, fina com la capa de gebre que cobreix la terra. Els israelites, en veure-ho, es deien l'un a l'altre: «Manhu», que vol dir, «¿Què és això?». Perquè no sabien què era. Moisès els digué: «Això és el pa que el Senyor us dóna per aliment.»

▶ Salm responsorial (77)

R. *El Senyor els donà el seu blat celestial.*

El que vam sentir i aprendre, / el que els pares ens van contar, / no podem amagar-ho als nostres fills, / i que ells ho contin als qui vindran. / Són les gestes glorioses del Senyor. R.

Ell donà ordres als núvols / i obrí els batents del cel, / perquè plugués l'aliment del manà, / el do del seu blat celestial. R.

I els homes van menjar el pa dels àngels, / les provisions abundants que els enviava. / Els introduí al seu clos sagrat, / a la muntanya que el seu braç es conquerí. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 4,17.20-24)

Germans, us dic, i insisteixo en el Senyor, que no visqueu més com viuen els pagans. Es guien per criteris que no valen. Però el Crist, tal com vosaltres heu après no és res de tot això. ¿No us l'han predicat tal com és? ¿No us han ensenyat la veritat sobre Jesús? Doncs, deixeu la vostra antiga manera de viure. Despullau-vos d'aquesta naturalesa envellida; els designis que la sedueixen la porten a la seva destrucció. Que es renovi el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar! Revestiu-vos d'aquesta nova naturalesa que Déu ha creat a imatge seva: porteu una vida justa, bona i santa de veritat.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 6,24-35)

En aquell temps, quan la gent veié que Jesús no era allà i els seus deixebles tampoc, pujà a les barques i anà a buscar Jesús a Cafarnaüm. Quan el trobaren, estranyats que fos a l'altra riba, li preguntaren: «Mestre, ¿quan hi heu vingut aquí?». Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Vosaltres no em busqueu pels senyals prodigiosos que heu vist, sinó perquè heu menjat tant de pa com heu volgut. No heu de treballar per un menjar que es fa malbé, sinó pel menjar que es conserva sempre i dóna la vida eterna. Aquest menjar us el donarà el Fill de l'home: ell és el qui Déu, el Pare, ha marcat amb el seu segell personal». Ells li preguntaren: «¿Què hem de fer per obrar com Déu vol?». Jesús els respongué: «L'obra que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat». Li contestaren: «¿Quin senyal visible ens podeu donar, que ens convenci? ¿Quines obres feu? Els nostres pares van menjar el manà en el desert, tal com diu l'Escriptura: "Els donà el seu blat celestial"». Jesús els respongué: «Moisès no us va donar pas el blat celestial, però el meu Pare sí que us dóna el pa que és realment del cel, perquè el pa de Déu és el que baixa del cel per donar vida al món». Li diuen: «Senyor, doneu-nos sempre aquest pa». Jesús els diu: «Jo sóc el pa que dóna la vida: els qui vénen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set.»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 16,2-4.12-15)

En aquellos días, la comunidad de los israelitas protestó contra Moisés y Aarón en el desierto, diciendo: «¡Ojalá hubiéramos muerto a manos del Señor en Egipto, cuando nos sentábamos junto a la olla de carne y comíamos pan hasta hartarnos! Nos habéis sacado a este desierto para matar de hambre a toda esta comunidad.»

El Señor dijo a Moisés: «Yo haré llover pan del cielo: que el pueblo salga a recoger la ración de cada día; lo pondré a prueba a ver si guarda mi ley o no. He oído las murmuraciones de los israelitas. Diles: "Hacia el crepúsculo comeréis carne, por la mañana os saciaréis de pan; para que sepáis que yo soy el Señor, vuestro Dios."»

Por la tarde, una banda de codornices cubrió todo el campamento; por la mañana, había una capa de rocío alrededor de él. Cuando se evaporó la capa de rocío, apareció en la superficie del desierto un polvo fino, parecido a la escarcha. Al verlo, los israelitas dijeron: «¿Qué es esto?». Pues no sabían lo que era. Moisés les dijo: «Es el pan que el Señor os da de comer.»

▶ Salmo responsorial (77)

R. *El Señor les dio un trigo celeste.*

Lo que oímos y aprendimos, / lo que nuestros padres nos contaron, / lo contaremos a la futura generación: / las alabanzas del Señor, su poder. R.

Dio orden a las altas nubes, / abrió las compuertas del cielo: / hizo llover sobre ellos maná, / les dio un trigo celeste. R.

Y el hombre comió pan de ángeles, / les mandó provisiones hasta la hartura. / Los hizo entrar por las santas fronteras, / hasta el monte que su diestra había adquirido. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 4,17.20-24)

Hermanos: Esto es lo que digo y aseguro en el Señor: que no andéis ya, como en el caso de los gentiles, que andan en la vaciedad de sus criterios. Vosotros, en cambio, no es así como habéis aprendido a Cristo, si es que es él a quien habéis oído y en él fuisteis adoctrinados, tal como es la verdad en Cristo Jesús. Cristo os ha enseñado a abandonar el anterior modo de vivir, el hombre viejo corrompido por deseos de placer, a renovaros en la mente y en el espíritu. Dejad que el Espíritu renueve vuestra mentalidad y vestíos de la nueva condición humana, creada a imagen de Dios: justicia y santidad verdaderas.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 6,24-35)

En aquel tiempo, cuando la gente vio que ni Jesús ni sus discípulos estaban allí, se embarcaron y fueron a Cafarnaún en busca de Jesús. Al encontrarlo en la otra orilla del lago, le preguntaron: «Maestro, ¿cuándo has venido aquí?». Jesús contestó: «Os lo aseguro: me buscáis no porque habéis visto signos, sino porque comisteis pan hasta saciaros. Trabajad no por el alimento que perece, sino por el alimento que perdura para la vida eterna, el que os dará el Hijo del hombre; pues a éste lo ha sellado el Padre, Dios.» Ellos le preguntaron: «Y, ¿qué obras tenemos que hacer para trabajar en lo que Dios quiere?». Respondió Jesús: «La obra que Dios quiere es ésta: que creáis en el que él ha enviado.» Le replicaron: «¿Y qué signo vemos que haces tú, para que creamos en ti? ¿Cuál es tu obra? Nuestros padres comieron el maná en el desierto, como está escrito: "Les dio a comer pan del cielo."» Jesús les replicó: «Os aseguro que no fue Moisés quien os dio pan del cielo, sino que es mi Padre el que os da el verdadero pan del cielo. Porque el pan de Dios es el que baja del cielo y da vida al mundo.» Entonces le dijeron: «Señor, danos siempre de este pan.» Jesús les contestó: «Yo soy el pan de vida. El que viene a mí no pasará hambre, y el que cree en mí nunca pasará sed.»

Rostre de Crist en la Santa Cena. Fragment d'una pintura, obra de José Vela Zanetti

COMENTARI

Mai més no passar fam

La propaganda ens diu cada dia què hem de comprar per estar *al dia*, però no ens diu res del que ens cal per ser persones humanes. L'home modern ja no és l'ésser humà tal com Déu el va pensar. Els emperadors romans sabien com acontentar la gentada a base de *pa i circ*. Jesús ens demana més que això, els miracles o signes prodigiosos: tant de bo us esforcéssiu per aconseguir «el menjar que es conserva sempre i dóna la vida eterna!» Un cop associada la fam terrena, resta encara per associar l'anhel per una vida més fonda i plena. Allò que és terrenal és imatge i semblança, com el manà en el desert. Jesús és el veritable pa de la

vida: anar cap a ell, creure en ell, què significa sinó trobar-hi l'aliment per a l'ànima, la beguda per a l'home interior? No patir mai més fam ni set en el desert d'aquest món...

En l'evangeli d'avui, Jesús s'adreça a la gent que el seguia perquè havia vist el miracle de la multiplicació dels pans i els peixos. A aquesta gentada, Jesús els fa veure que ells han vist el miracle, però que no han entès el gest que ell acaba de fer: «Vosaltres no em busqueu pels senyals prodigiosos que heu vist, sinó perquè heu menjat tant de pa com heu volgut». També aquesta gent té la temptació de confondre la religió amb una manera còmoda de resoldre els problemes de cada dia. Jesús mira d'adreçar els seus oients cap a un menjar que «es conserva sempre i dóna la vida eterna». Ho fa contraposant que els israelites han menjat al de-

sert el veritable menjar que dóna la vida al món: «Jo sóc el pa que dóna la vida: els qui vénen amb mi mai no passaran fam; els qui creuen en mi no tindran mai set.»

El Senyor atreu l'atenció dels seus oients des del pa de cada dia cap a la seva persona, la seva paraula, el seu ensenyament. Jesús es revela com el «pa de la vida»: és el Crist mateix com a Paraula i Eucaristia; és el do de Déu que satisfà de manera plena les exigències vitals de l'ésser humà representades pel menjar i el beure. La fe és do i adhesió, resposta a la persona de Crist ressuscitat. «Participant realment del Cos del Senyor en la fracció del pa eucarístic, som elevats a la intercomunicació amb ell i entre nosaltres» (*Lumen Gentium*, 7).

Ignasi Ricart, claretià

ENTREVISTA

▶ **JOAQUIM MESEGUER**

Sant Agustí, el liturgista

El 37è Curs de Litúrgia d'Estiu, organitzat pel Centre de Pastoral Litúrgica i l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona del 6 al 10 de juliol a Montserrat, va tractar sobre «La presidència litúrgica». Mn. Joaquim Meseguer, doctor en teologia i arxiprest de Rubí, va impartir la ponència «Sant Agustí: un model de celebrant litúrgic.»

Per què sant Agustí és un exemple de celebrant litúrgic?

Sant Agustí, aplicant el mestratge que va veure en sant Ambròs durant la seva estada a Milà i fent també les seves pròpies aportacions, va renovar la vida cristiana al nord d'Àfrica al final del s. iv i començament del v, en una època molt convulsa i interessant alhora. En la seva manera de ser i d'actuar va mostrar com tenia interioritzat que la litúrgia és la regla de la fe. Agustí celebrava molt bé i es preocupava d'alimentar espiritualment els seus fidels d'Hipona.

Els Pares de l'Església ja eren bons liturgistes?

Anar a les arrels i aprofundir en els orígens és una condició indispensable per a la renovació de la vida cristiana, de la qual, com diu el Vaticà II, la litúrgia n'és font i cimal. Sorpren molt descobrir l'actualitat de l'ensenyament i del testimoni dels Pares de l'Església, en els quals podem veure un missatge que se'ns fa contemporani. Pel que fa a la celebració de la litúrgia, els Pares eren molt curiosos i encara avui són un referent insuperable de celebrants i mestres de vida espiritual a través de la litúrgia.

Per tant...

Podem dir que els Pares de l'Església eren bons liturgistes, de la mateixa manera que eren bons teòlegs i bons mestres d'espiritualitat i de vida cristiana.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per la pau entre els pobles del món

Senyor meu, que les nacions siguin tocades pel teu cor per tal de treballar per la unitat i l'amor, com uns instruments per difondre la pau sobre aquesta terra.

Dóna als poderosos un cor net, ple d'amor envers totes les persones.

Fes que escoltin la teva Paraula d'amor, a fi de poder realitzar la teva pau mitjançant el seu treball i les seves vides.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Los abuelos no se divorcian de sus nietos

Los abuelos tienen cosas importantes que aportar en las delicadas circunstancias de la separación de un matrimonio. Pueden, por ejemplo, ayudar al nieto a asumir el hecho de la separación o el divorcio de sus padres.

Miles de abuelos lloran la ausencia de sus nietos tanto como la de los hijos (los padres) cuando se desencadena una separación. En muchos de estos casos, en los que estallan graves enfrentamientos en la pareja, a los abuelos se les prohíbe ver a los nietos y sufren en silencio un conflicto que no han buscado, pero que les da de lleno en el corazón. Y ellos, obviamente, exigen el derecho de seguir siendo abuelos.

Quiero puntualizar que en mi experiencia profesional en numerosos casos de separación, incluso cuando ha sido muy traumática y contenciosa, cuando los abuelos han sabido mantenerse al margen de las trifulcas conyugales de sus hijos y han seguido manteniendo el contacto afectuoso con sus nietos, luego, en la etapa de postseparación, sus hijos (los padres) reconocen su solvencia y les dan luz verde para continuar ejerciendo plenamente como abuelos.

«Los abuelos somos como la rueda de recambio de los coches. Estamos detrás, en el maletero, pero siempre a punto, con los neumáticos bien hinchados para poder actuar cuando se nos requiera» (ocurrente intervención de una abuela en el coloquio de una conferencia que impartí en la presentación del libro *Queridos abuelos*). Aunque en numerosas ocasiones las cosas no van así de bien.

Dr. Paulino Castells

(Creer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El fruit de l'Esperit és la pau

Quan Jesús Ressuscitat es fa present enmig dels apòstols esporuguits, els diu: «Pau a vosaltres» i alena l'Esperit Sant. A ells que l'havien traït, que l'havien abandonat. Cap retret, cap sermó, cap consell moral per ser més bons..., sinó un deversall de pau del cel gratuïta, que no depèn dels nostres mèrits sinó que és un do, un regal immerescut: «Rebeu l'Esperit Sant». Aquest és l'Esperit de Jesús! Sintonitzar amb ell vol dir no tenir en compte el mal que m'ha fet l'altre; tornar bé sobreabundant per mal.

El contrari de la pau és: neguit, angoixa, torbació, que normalment vénen del ressentiment, la susceptibilitat i el desig de venjança. L'amor als enemics és font de pau i criteri de discerniment per saber si estem en l'Esperit de Jesús. Qui no estima l'enemic no té l'Esperit del Senyor. I, com deia sant Francesc, «estima verament el seu enemic, el qui no es dol (internament) de la injustícia que li fa». I, d'altra banda, «un sol pensament d'orgull foragita la pau de la meua ànima, i un sol pensament d'humilitat me la retorna» (Silvà del Mont Athos).

La pau, aquella suavitat interna que em fa dolç i mansuet, és un do de l'Esperit que es conrea amb les actituds de Jesús.

Fra Josep Manuel Vallejo, caputxí

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 3. ■ **Dilluns (litúrgia hores: 2a setm.)** [Nm 11,4b-15 / Sl 80 / Mt 14,13-21]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixebda de Pau a Filips (s. i); beata Joana d'Àza, mare de Domènec de Guzman; santa Cira, vg.
- 4. □ **Dimarts** [Nm 12,1-13 / Sl 50 / Mt 14,22-36]. Sant Joan-Maria Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia. Santa Perpètua, mare de família romana mr.
- 5. ■ **Dimecres** [Nm 13,2-3a.26-14,1.26-30.34-35 / Sl 105 / Mt 15,21-28]. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei... Sant Oswald, rei anglès; santa Afra, mr.
- 6. □ **Dijous** [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Mc 9,2-10]. Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s. iv). Sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdes, papa (514-523).
- 7. ■ **Divendres** [Dt 4,32-40 / Sl 76 / Mt 16,24-28]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, mrs.; sant Gaietà (*Cayetano*, Vicenza 1480 - Nàpols 1547), prev., fund. Teatins (CR, 1524); sant Albert Trapani o de Sicília, prev. carmelità.
- 8. □ **Dissabte** [Dt 6,4-13 / Sl 17 / Mt 17,14-20]. Sant Domènec (Domingo) de Guzmán (†1221), prev. d'Osma, fund. dominicans (OP) a Tolosa de Llenguadoc (1215) per combatre els albigesos. Sants Ciríac, Llarg i Esmaragde, mrs. a Roma (s. iv).
- 9. ■ **† Diumenge vinent, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.)** [1Re 19,4-8 / Sl 33 / Ef 4,30-5,2 / Jn 6,41-51]. Santa Teresa-Beneta de la Creu (Edith Stein), mr. carmelitana, copatrona d'Europa. Sant Domicià, bisbe; sant Romà, mr. (s. iii); sant Esteve, bisbe i mr.; santa Càndida Maria Cipitria Barriola, fund. Filles de Jesús.